

ת"פ 4313/10/14 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז מרכז נגד א.י.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 4313-10-14 מדינת ישראל נ' י'

25 אפריל 2018

לפני
בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות
מחוז מרכז ע"י ב"כ עו"ד נעמי משה

נגד
הנאשם

א.י. ע"י ב"כ עו"ד שלומציון גבאי
מנדלמן

נוכחים:
ב"כ המאשימה עו"ד אורית לרך
ב"כ הנאשם עו"ד אלדן דנינו
גזר דין

העובדות

1. הנאשם, א.י. יליד 1963, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של **מעשה מגונה ותקיפה**.

2. כתב האישום המתוקן מחזיק בשני אישומים.

לפי עובדות האישום הראשון, ביום 13.5.2013 סמוך לשעה 6:50 עלה הנאשם על אוטובוס בין-עירוני קו 149 אשר נסע מכפר סבא לתל-אביב. הנאשם התיישב סמוך לחלון במושב שמאחורי ה.ד. (להלן - "**הנוסעת 1**"). במהלך הנסיעה הושיט הנאשם את ידו מבעד למרווח שבין המושב לחלון ומישש את שדה השמאלי של הנוסעת 1. משהבחינה בכך התעמתה הנוסעת 1 עם הנאשם וצילמה אותו.

לפי עובדות האישום השני, ביום 18.7.2013 סמוך לשעה 18:30 עלה הנאשם על אותו קו אוטובוס (149) אשר נסע הפעם מתל אביב לכפר סבא. הנאשם התיישב סמוך לחלון במושב שמאחורי מ.ש. (להלן - "**הנוסעת 2**"). במהלך הנסיעה הושיט הנאשם את ידו מבעד למרווח שבין המושב לחלון ומישש את בטנה של הנוסעת 2.

3. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי יוגש תסקיר בעניינו של הנאשם, אשר לבקשת ההגנה יבחן גם את נושא ההרשעה. המאשימה הודיעה כי תעמוד על הרשעה ותעתור לעונש של מאסר בפועל שיכול שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

ראיות לעונש

4. אין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות.

5. בעניינו של הנאשם הוגשו בסופו של דבר שבעה תסקירים ושלוש חוות דעת והערכות מסוכנות.

6. מהתסקירים עלה כי הנאשם נשוי ואב לשתי בנות, עו"ד במקצועו ועובד כעצמאי במשרד שבבעלותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא בעל יכולות וכישורים לתפקוד תקין לצד חלקים פגועים ובלתי בשלים באישיותו. עוד התרשם מקיומה של חרדה משמעותית בכל הקשור לעולמו המיני, מעיסוק מוגבר במין ומקיומה של סטייה מינית מסוג פרוטוריזם (התחככות בנשים במרחבים ציבוריים). בשל האמור ובשל המוטיבציה שגילה הנאשם כבר מראשית הדרך להירתם לטיפול הופנה הנאשם להליך טיפולי ייעודי לעברייני מין במרכז "מעגלים". ביום 13.1.2016 שולב הנאשם במרכז "מעגלים" במסגרת טיפול קבוצתי וטיפול פרטני. שירות המבחן עדכן את בית המשפט בדבר התקדמותו והשתלבותו של הנאשם בהליך הטיפול. הנאשם שיתף פעולה, גילה מחויבות לטיפול ונראה היה כי נתרם ממנו. לפיכך הומלץ על דחיית הדיונים בעניינו לצורך המשך השתלבותו בטיפול. בהמשך ובעקבות קשיים שעלו במסגרת הטיפולית סברו גורמי הטיפול שייתכן כי התוכנית במרכז "מעגלים" אינה תואמת את מגבלותיו של הנאשם ולפיכך הופנה הנאשם להערכה פסיכיאטרית.

מהאבחון הפסיכיאטרי עלה כי הנאשם לוקה בהפרעה על הספקטרום האוטיסטי ASD-בדרגה קלה שבאה לידי ביטוי בקשייו בתקשורת חברתית וביחסים בינאישיים. הנאשם סיים את הטיפול במרכז "מעגלים" ובעקבות האבחון הפסיכיאטרי הופנה לטיפול ב"מכון ארגמן", מרכז מורשה לטיפול בעברייני מין המגלים קשיים קוגניטיביים. ביום 18.9.2017 החל הנאשם טיפול פרטני במרכז ארגמן. **טיפול זה תואם את צרכיו של הנאשם וניכר כי הוא נתרם ממנו רבות.**

לאורך כל ההליך הטיפולי הנאשם שיתף פעולה כנדרש, השקיע מאמצים רגשיים וקונקרטיים מרובים וגילה אחריות ומחויבות פנימית וכנה לטיפול במצבו, בהתאם למסוגלותו וקשייו השונים. שירות המבחן סבר כי יש בתוכנית הטיפול הנוכחית כדי לסייע בהפחתת הסיכון במצבו של הנאשם ולפיכך המליץ על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה במסגרת תכנית לשיקום מונע בהתאם לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006. כמו כן המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו של הנאשם משום שזו צפויה, לדעת השירות, לגרום לרגרסיה במצבו ולכן להגביר הסיכון בעניינו. כן המליץ השירות על חיוב הנאשם בפיצוי כספי למתלוננות.

7. מחוות הדעת והערכות המסוכנות שהוגשו בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם סובל בסבירות גבוהה מסטייה מינית מסוג פרוטוריזם. בשל גדילתו בצל דמות אבהית בעייתית ומורכבת ניכר כי הנאשם סובל מחסכים רגשיים ומדימוי עצמי וגברי ירודים. בשתי חוות הדעת הראשונות שהוגשו אודות הנאשם נקבעה בעניינו רמת מסוכנות מינית **בינונית - גבוהה** לטווח הארוך כאשר צוין כי טיפול ייעודי לעברייני מין עשוי להפחית את הסיכון המיני.

בחוות הדעת השלישית, אשר התקבלה לאחר שהנאשם שולב במשך חצי שנה בהליך טיפולי ב"מכון ארגמן",

נקבע כי חל שיפור ניכר במצבו של הנאשם. הנאשם לוקח אחריות על עבירות המין שביצע ומביע מודעות לבעיותיו ולגורמי הסיכון שלו. עוד נקבע כי רמת המסוכנות בעניינו של הנאשם פחתה וכיום היא **בינונית**, וההערכה היא שסיום מוצלח של הליך הטיפול הנוכחי אשר מותאם לצרכיו של הנאשם, עשוי להפחית את הסיכון המיני שנשקף ממנו.

8. בעניינו של הנאשם הוגשו שתי חוות דעת ממונה. הראשונה מיום 22.11.2015 והשניה מיום 29.6.2017. בשתיהן נקבע כי הנאשם אינו מתאים לביצוע עבודות שירות בשל רמת המסוכנות שנקבעה בעניינו תחילה (בינונית - גבוהה).

9. ההגנה העידה לעונש את אשתו של הנאשם אשר סיפרה על הטיפול האינטנסיבי אותו עובר הנאשם, על המאמצים הרבים שמשקיע הנאשם לטובת הצלחת הטיפול, על ההשפעה החיובית של הטיפול על הנאשם ועל רצונו ורצון משפחתו בשיקומו.

תמצית טיעוני הצדדים

10. ב"כ המדינה, עו"ד נעמי משה, ציינה כי העבירות בהן עסקין בוצעו במקום ציבורי כלפי נשים אקראיות שאין בינן ובין הנאשם כל קשר. עוד ציינה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו - האוטונומיה של נפגעות העבירה על גופן, פרטיותן, ביטחונן וכבודן. המאשימה עמדה על הצורך בהרשעתו של הנאשם שכן לדעתה אינו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה לאי הרשעה הן מבחינת נסיבות ביצוע העבירה הן מבחינת הפגיעה הקונקרטית.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה, עתרה למתחם עונש הולם שינוע בין 4 חודשים ל-14 חודשי מאסר וביקשה לגזור על הנאשם שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מע"ת, קנס ופיצוי.

11. ב"כ הנאשם, עו"ד שלומציון גבאי מנדלמן, ביקשה לשכנעני לבטל את הרשעת הנאשם. לטענת הסנגורית העבירות שביצע הנאשם הן ברף הנמוך של עבירות המין, וביצוען נבע מההפרעה ממנה סובל הנאשם. הסנגורית הדגישה את הטיפול המשמעותי שעובר הנאשם מראשיתו של ההליך, את שיתוף הפעולה וההירתמות לטיפול מצד הנאשם ואת תרומתו של הטיפול הנוכחי בהפחתת הסיכון במצבו בתוך פרק זמן קצר של חצי שנה. עוד עמדה הסנגורית על הנזק הרב הצפוי להיגרם לנאשם בעקבות הרשעתו הן מבחינה מקצועית והן מבחינה משפחתית ואישית.

הסנגורית הגישה פסיקה וביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעתו של הנאשם.

12. הנאשם בדברו האחרון הביע בושה על מעשיו, סיפר על הטיפול שעבר ועודנו עובר, על שביעות רצונו מהטיפול הנוכחי ועל רצונו להמשיך בחייו ולהשתקם.

דין

13. בשתי הזדמנויות שונות עלה הנאשם על אוטובוס ציבורי, התיישב באחד המושבים כשלפניו ישובה אישה ובשלב כלשהו במהלך הנסיעה שלח ידו לעבר מושבה של האישה ונגע בגופה, באישה אחת נגע בחזה ובשנייה בבטנה. אכן ניתן לומר שמעשיו של הנאשם אינם ממוקמים ברף הגבוה של עבירות המין, אך הם בהחלט פגעו במתלוננות - בגופן, בפרטיותן ובתחושת ביטחונן.

14. מושכלות ראשונים כי בעניינו של נאשם בגיר הרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג.

"החלופה העונשית של הימנעות מהרשעה, תוך הטלת צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, מהווה, ביסודה, חריג לכלל הרחב הנטוע בתורת הענישה לפיו, מקום שהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדין. הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית, היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא מהווה חוליה טבעית הנגזרת מהוכחת האשמה הפלילית. הרשעת נאשם בעקבות הוכחת אשמתו מממשת את תכלית ההליך הפלילי, ומשלימה את שלביו השונים; היא מגשימה את ערך השוויון בין נאשמים בהליך הפלילי, ומונעת הפליה בדרך החלתו..."

[ע"פ 9893/06 **אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.2007), פסקה 8 לפסק דינה של כב' השופטת פרוקצ'יה]

פסיקה ענפה קיימת בנוגע למסגרת הנורמטיבית להפעלת שיקול הדעת השיפוטי בכל הקשור לבקשת נאשם להימנע מהרשעתו [ראו, למשל, ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997); ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נד(3) 685,689 (2000); ע"פ 9150/08 **מדינת ישראל נ' ביטון** (2009)].

תמצית ההלכה היא כי על בית המשפט לשקול בכף המאזניים האחת את השפעת ההרשעה על הנאשם, ועל סיכויי שיקומו. בכף המאזניים השנייה ישקול בית המשפט את סוג העבירה, חומרתה ונסיבות ביצועה, ולאחר מכן יחליט האם כל אלה מאפשרים לוותר על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה [ראו גם ע"פ ג (מרכז) 44065-04-12 **מדינת ישראל נ' בוריס דאנו** (פורסם בנבו) (15.7.2012)]. כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, נתון בידי בית המשפט הכח להחליט כי, חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדין [ע"פ 9893/06, לעיל, פסקה 9].

15. לאחר ששקלתי הדבר לא מצאתי כי במקרה זה יש מקום לסטות מהכלל. העבירות שביצע הנאשם בנסיבותיהן אינן מאפשרות לידי להימנע מהרשעתו בדין ושיקוליו האינדיבידואליים של הנאשם אינם גוברים במקרה זה על האינטרס הציבורי שבהרשעתו. הגם שהמעשה המופיע באישום השני לא אופייני, במסגרת הסדר הטיעון, כעבירת מין, חטא הנאשם בביצוע שני מעשים דומים בנשים זרות באוטובוס, ושני המעשים גם יחד נובעים מסטייתו המינית. פגיעה חוזרת מן הסוג האמור אינה מאפשרת לידי ויתור על הרשעה.

16. אכן, הנזק התעסוקתי שעלול להיגרם לנאשם בשל היותו עורך דין לא נסתר מעיני. כאמור אינני סבור

שנזק אפשרי זה עולה על התועלת הציבורית שבהרשעתו בדיון, ואולם ראיתי לציין בהקשר זה כי חזקה על לשכת עורכי הדין ונציגיה כי בבואם לקבל החלטה בעניינו של הנאשם יביאו בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם ובכלל זה את הליך השיקום המשמעותי אותו הוא עובר, ויחליטו כחוכמתם.

17. כעת יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בנסיבות מקרה זה.

בהתחשב בעקרון המנחה בענישה לפיו על העונש להתאים לחומרת המעשה, בערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירות בהן הודה הנאשם, שעיקרם שמירה על האוטונומיה, הגוף, הביטחון, הפרטיות והכבוד של הפרט, בטיב המעשים ובחומרתם ובענישה הנוהגת (בין היתר זו שהוגשה על ידי המאשימה) מצאתי כי מתחם העונש ההולם את עניינו של הנאשם נע בין עונש מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל.

18. בהתאם למתחם העונש שקבעתי ובהתחשב בשיקולים שאינם קשורים בביצוע העבירה, כגון הודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה באופן שחסך זמן שיפוטי ואת העדת המתלוננות, העדר עבר פלילי, הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ולמשפחתו, מאמציו של הנאשם לחזור למוטב וחלופי הזמן מעת ביצוע העבירה (הגם שהסיבה לכך נעוצה בחלקה בהליך הטיפול אותו עובר הנאשם) היה לכאורה מקום לגזור על הנאשם עונש בתחתית המתחם שקבעתי.

19. אלא שסבור אני כי מקרה זה אף מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם לצורכי שיקום בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "**החוק**").

בכל חוות הדעת המקצועיות שהוגשו בעניינו של הנאשם והעדויות שנשמעו לפני עוברים כחוט השני לא רק רצונו הכן של הנאשם להשתקם אלא התמדתו בטיפול והצלחתו להיתרם מטיפול המותאם לצרכיו. הנאשם צעד ועודנו צועד בדרך השיקום וניכר כי משקיע מאמצים מרובים לצלוח דרך זו. גם כאשר התברר כי הטיפול אותו עובר אינו מתאים ליכולותיו ביקש הנאשם להמשיכו עד תום ומיד בסיומו המשיך לטיפול חדש. ניתן לראות כי כאשר שולב הנאשם בטיפול המותאם למגבלותיו חל שיפור ניכר וגלוי במצבו ורמת המסוכנות בעניינו פחתה בפרק זמן קצר של שישה חודשים בלבד. כל מטפלו של הנאשם תמימי דעים כי קיים סיכוי ממשי להמשך שיקומו המוצלח וכך התרשמתי גם אני, ונראה כי עונש של מאסר ולו כזה שירוצה בעבודות שירות יהיה בו כדי לפגוע בהליך שיקומי זה.

20. נוכח כל האמור החלטתי כי יש לסטות ממתחם העונש ההולם שקבעתי בעניינו של הנאשם ואני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. של"צ בהיקף של 200 שעות. הזהרתי את הנאשם כי אם לא ימלא אחר השל"צ ניתן יהיה להפקיעו ולהוסיף על העונש.

שירות המבחן יגבש בעניינו של הנאשם תוכנית של"צ בהתאם לאמור ויגישה לאישור בית המשפט תוך

שלושה שבועות מהיום.

ב. מאסר על תנאי בן חודשיים והתנאי הוא כי במשך תקופה של שלוש שנים לא יעבור עבירה לפי פרק י' סימן ה' לחוק.

ג. צו מבחן למשך שנה, במסגרת תוכנית לשיקום מונע בהתאם לחוק להגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006. הזהרתי את הנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי צו המבחן, ניתן יהיה להפקיעו ולהוסיף על העונש.

ד. פיצוי בסך ₪ 4,000 לכל אחת מנפגעות העבירה - נוסעת 1 ונוסעת 2. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 15.5.2018 ויועבר לנפגעות העבירה באמצעות פרטים שתמציא המאשימה עוד היום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

בהתאם לסעיף 77 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961, יועברו העתקי גזר הדין והכרעת הדין ללשכת עורכי הדין באמצעות היועץ המשפטי לממשלה.

ניתן היום, י' אייר תשע"ח, 25 אפריל 2018, במעמד הנוכחים.